

מתח מתמשך בעבודה אינו מצדיק הכרה כ"פגיעה בעבודה"

הכותבים: רו"ח אורנה צח - גלרט, יועצת בתחום ביטוח לאומי

מר חיים חיטמן, רו"ח (משפטן) ישי חיבה - ארצי, חיבה, אלמקייס, כהן פתרונות מיסוי בע"מ
בית הדין הארצי (עב"ל 46447-11-20) דחה ביום 13/7/2021 את תביעתה של אשת מנוח (להלן:
המערערת) להכיר בפטירת בעלה כתוצאה מאירוע לב כ"פגיעה בעבודה".

תמצית עובדתית

מהראיות והעדויות עולה כי המנוח, רופא במקצועו, היה במשך תקופה ממושכת בעימותים קשים במקום
עבודתו, שגרמו לו למתח מתמשך. לטענת המערערת, הם השפיעו קשות על מצבו הבריאותי והנפשי.

בית הדין האזורי דחה את התביעה מהטעמים הבאים:

אין חולק כי לאורך השנים המנוח היה נתון במתח מתמשך, יחסיו עם רופא בכיר שהיה ממונה עליו היו
עכורים ביותר, והמבוטח עבר מסכת של אירועי שיא אובייקטיביים וסובייקטיביים שנמשכה שנים לפני מותו.
אירועי שיא שהיו עשויים להיחשב כרלוונטיים ל"פגיעה העבודה" לא אירעו בסמיכות מספקת לאירוע הפטירה
עצמו.

פסק דינו של בית הדין הארצי לעבודה

בפסק דין קצר קובע בית הדין הארצי כי "אין מנוס מדחיית הערעור, בנסיבות העניין".

בית הדין מתאר את טענות המערערת בביה"ד האזורי, והפסק בבית הדין האזורי, כך:

1. טרם פטירת בעלה, התרחשו שלושה אירועים חריגים המהווים "אירועי שיא" במתח מתמשך:
2. הוראה לפנות את חדרו והקצאת חדר מרוחק שלא הולם את מעמדו.
3. דחיקתו לצאת לשבתון.

ביום פטירתו, קיבל תוצאות בדיקת עיניים, שעל יסודן נאמר לו, כי לאור מצבו לא יוכל בעתיד לבצע ניתוחים.
בית הדין האזורי קובע כי האירוע המשמעותי כאירוע שיא היה ההוראה לפנות את חדרו, ואולם היה זה
עשרה ימים לפני הפטירה, ולאחר מכן לא הוכחו סימנים של אוטם (על פי הפסיקה האירוע אינו רלוונטי
מבחינת סמיכות הזמנים על מנת להיחשב כאירוע נקודתי).

כמו כן האירוע הדרמטי לכולי עלמא היה תוצאת בדיקת העיניים הקשה שקיבל בו ביום פטירתו, ואולם
באירוע מצער ודרמטי זה לא מתקיים קשר סיבתי בין האירוע החריג לבין העבודה, שכן ארע במרפאה
נפרדת בטיפול שעבר באופן פרטי, ובמנותק מעבודתו.

בית הדין הארצי מקבל את הניתוח של בית הדין האזורי.

לגבי האירוע הדרמטי של תוצאות בדיקת העיניים שנתקבלה ביום הפטירה, שאין ספק שהוא "אירוע חריג",
קובע בית הדין כי אינו "אירוע חריג בעבודה":

על מנת לקבוע "פגיעה בעבודה" באירוע לעיל – "נדרש שיתקיים קשר סיבתי בשני מישורים: האחד, בין
העבודה לבין התאונה; השני, בין התאונה לבין הפגיעה הגופנית".

דהיינו, לגבי האירועים החריגים "יש לבחון האם מתקיים קשר סיבתי בינם לבין עבודתו של המערער, ועל כן יש לראות בהם "תאונת עבודה". רק אם ייקבע כי קיים קשר סיבתי בין העבודה לבין האירועים, יהיה מקום לבחון אם מתקיים המישור השני של הקשר הסיבתי – בין התאונה לבין הפגיעה הגופנית (האוטם) – וזאת על יסוד חוות דעת מומחה רפואי שימונה על ידי בית הדין".

(הציטוטים לעייל הובאו מהלכת וילנצ'ק, עליו נסמך בית הדין בפסק דין).

משנקבע כי היו שלושה אירועים חריגים שגרמו למתח מתמשך למנוח בתקופה טרם פטירתו, וכולם אינם מגיעים כדי "אירוע חריג בעבודה", והאירוע החריג הדרמטי אינו קשור לעבודה, מגיע בית הדין למסקנה כי "אין מנוס מדחיית הערעור".

בית הדין הארצי משאיר מקום לבחון מחדש את עילת ההתעמרות בעבודה שלא נבחנה בביטוח הלאומי.